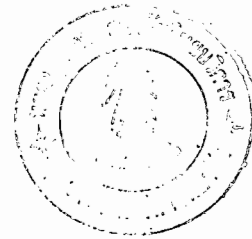

บทที่ ๒

ระเบียบวิธีวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการสื่อสารกับสังคมประเภททาง
การเมือง ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาริชาการสื่อสาร" นี้ ใช้วิธีแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง
กรอกเป็นวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากรของการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ของสถาบันที่ทำการสอน
วิชาการสื่อสารทั้ง ๕ สถาบัน^๑ ได้แก่

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๒๓๗ คน

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน ๒๔๐ คน

คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน ๑๗๗ คน

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน ๘๕ คน

ภาควิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จำนวน ๒,๐๖๗ คน

รวมเป็นจำนวนประชากรทั้งหมด ๒,๘๐๖ คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่ม ด้วยการจำแนกประเภท (Stratified) ประชากร
ออกตามภาควิชา หรือวิชาเอก^๒ และตามชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ

^๑ดูรายละเอียด เหตุผลในการจะจงเลือกประชากรกลุ่มนี้ได้ในบทที่ ๑

^๒เนื่องจากบางสถาบันมีฐานะเป็นภาควิชาอยู่แล้ว เช่นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
ได้ให้นักศึกษาเลือกวิชาเอกคือ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มวิชาที่ศึกษาที่ใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกันเสียใหม่ เป็น

๔ กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ กลุ่มวิชาหนังสือพิมพ์ กลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์
และการโฆษณา และกลุ่มวิชาสื่อสารสังคม.

โควตา^๑ (Quota Sampling) สุ่มหากกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในอัตราประมาณร้อยละ ๓๐ ของนักศึกษาแต่ละสถาบันจาก ๔ สถาบัน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น สุ่มในอัตราเพียงร้อยละ ๕ ของนักศึกษาทั้งหมด^๒ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดจำนวน ๓๑๕ คน หรือร้อยละ ๑๑ ของจำนวนประชากร ทั้งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร

^๑ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า ๑๗๐ - ๑๘๐.

^๒ สาเหตุที่ใช้ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพียงร้อยละ ๕ นั้น เนื่องจาก

๑. จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๒,๘๐๖ คนนั้น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเสีย ๒,๐๖๗ คนแล้ว จึงสุ่มตัวอย่างมาเพียงร้อยละ ๕ เท่านั้น
๒. จากจำนวนตัวอย่างร้อยละ ๕ นั้น เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงร้อยละ ๕

ตารางที่ ๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามสถาบัน

ชื่อสถาบัน	วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์		หนังสือพิมพ์		ประชาสัมพันธ์และการโฆษณา		สื่อสารสังคม		รวม	
	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย										
ชั้นปีที่ ๓	๓๑	๑๑	๑๐	๗	๗๔	๒๔	(๐)	(๐)	๑๒๐	๓๔
ชั้นปีที่ ๔	๒๔	๘	๑๖	๔	๗๖	๒๔	(๐)	(๐)	๑๑๗	๓๒
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์										
ชั้นปีที่ ๓	๓๐	๘	๑๐	๓	๗๔	๒๓	๔	๒	๑๒๐	๓๗
ชั้นปีที่ ๔	๓๐	๘	๑๐	๓	๗๔	๒๓	๔	๒	๑๒๐	๓๗
วิทยาลัยกรุงเทพ										
ชั้นปีที่ ๓	(๐)	(๐)	๓๑	๑๐	๔๔	๑๘	(๐)	(๐)	๘๐	๒๘
ชั้นปีที่ ๔	(๐)	(๐)	(๐)	(๐)	๘๗	๒๗	(๐)	(๐)	๘๗	๒๗
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่										
ชั้นปีที่ ๓	๒๖	๗	๒๐	๖	(๐)	(๐)	(๐)	(๐)	๔๖	๑๓
ชั้นปีที่ ๔	๒๔	๘	๑๐	๓	(๐)	(๐)	(๐)	(๐)	๓๔	๑๑
มหาวิทยาลัยรามคำแหง										
ชั้นปีที่ ๓	(๐)	(๐)	(๐)	(๐)	๑,๐๔๑	๔๔	(๐)	(๐)	๑,๐๔๑	๔๔
ชั้นปีที่ ๔	(๐)	(๐)	(๐)	(๐)	๘๗๖	๔๑	(๐)	(๐)	๘๗๖	๔๑
รวม	๑๗๑	๕๒	๑๐๗	๓๓	๒,๔๑๘	๒๒๕	๑๐	๔	๒,๔๐๖	๓๐๘

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ ใช้แบบสอบถามให้นิสิตนักศึกษากรอกโดยผ่านทาง อาจารย์ผู้สอนทุกสถาบัน ยก เว้นมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยได้เข้าชั้นเรียน ตามปกติ วิชาและบางวิชา นักศึกษาจากภาควิชาอื่นก็มาลงเรียนด้วย ทำให้การเก็บข้อมูลเป็นไป ด้วยความยากลำบาก จึงส่งผ่านกรรมการนักศึกษาชมรมการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ให้นักศึกษา กรอกอีกที

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่นำมาศึกษาในการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการสื่อสารกับสังคมประกิตทาง การเมือง ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาวิชาการสื่อสาร" มีดังนี้

๑. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ พฤติกรรมการสื่อสาร ด้านการเมือง (Political Communication Behavior) ซึ่งแบ่งออกเป็น

๑.๑ การเปิดรับข่าวสารและ เนื้อหาสาระด้านการเมือง จากสื่อมวลชน คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

๑.๒ การสื่อสารเกี่ยวกับข่าวสารด้านการเมืองกับเพื่อน

๑.๓ การสื่อสารเกี่ยวกับข่าวสารด้านการเมืองกับครอบครัว

๑.๔ การสื่อสารเกี่ยวกับข่าวสารด้านการเมืองกับครูอาจารย์

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ กระบวนการสังคมประกิต ทางการเมือง (Political Socialization) ซึ่งแบ่งออกเป็นตัวแปรย่อยหรือตัวแปรปฏิบัติการ ดังนี้

๒.๑ การมีทัศนคติทางการเมือง

๒.๒ ความสนใจทางการเมือง

๒.๓ ความรู้ทางการเมือง

๒.๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๕ ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง

๓. ตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งนำมาร่วมศึกษาด้วยมี

๓.๑ ตัวแปรประชากรได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา

๓.๒ ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา

๓.๓ ตัวแปรด้านสังคมได้แก่ กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย สังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม แนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation และ แบบ Concept-Orientation

เครื่องมือการวิจัย^๑

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ๑ ฉบับ โดยกำหนดรูปแบบให้เป็น Pre-coded และ Pre-formatted Questionnaires แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังทั่วไป ๑๗ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสารด้านการเมือง ๑๔ ข้อ

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับสังคมประศิตทางการเมือง ๓๑ ข้อ

การสร้างแบบสอบถามนั้น บางส่วนผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง บางส่วนได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่มีผู้ได้เคยทำการวิจัยมาแล้ว ได้แก่

๑. คำถามที่ใช้วัดแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation และแบบ Concept-Orientation ดัดแปลงมาจาก แบบสอบถามของ Eswara^๒ กับของ

^๑ดูรายละเอียดแบบสอบถามจาก ภาคผนวก ก.

^๒H.S. Eswara, Family Communication Patterns and Attitude Change: An Interpersonal Approach to the Study of Social Influence (University Printing Press, Mysore, University of Mysore, 1974), pp. 86-87.

Chaffee, McLeod และ Wackman^๑

๒. คำถามที่ใช้วัดพฤติกรรมการสื่อสารด้านการเมือง ดัดแปลงจากแบบสอบถามของ
เสรี วงษ์มณฑา^๒

๓. คำถามที่ใช้วัดทัศนคติทางการเมือง ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ
ทินพันธ์ นาคะตะ^๓

๔. คำถามที่ใช้วัด ความสนใจทางการเมือง ดัดแปลงจาก Political Interest
Item ของ Robinson, Rusk และ Head^๔

^๑Chaffee, McLeod and Wackman, "Family Communication Patterns and Adolescent Political Participation" in Socialization to Politics: A Reader, pp. 353-354.

(ซึ่งการวัดในครั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้กระทำโดยครบถ้วนตามกระบวนการ คือวัดจากนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับการอบรมสั่งสอนในครอบครัวเพียงฝ่ายเดียว มิได้วัดผู้ทำการอบรมสั่งสอนด้วย ผลที่ได้เป็นเพียงว่านิสิตนักศึกษาตัวอย่างเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มเป็นแบบ Socio-Oriented หรือ Concept-Oriented)

^๒Seri Wongmonta, Psychological and Sociological Factors, Need for Orientation and Political Communication Behavior among Thai University Students : A Case Study of Use and Gratifications, pp. 214-216.

^๓Thinapan Mekata, The Problems of Democracy in Thailand : A Study of Political Culture and Socialization of College Students (Bangkok : Praepittaya, 1975), pp. 267-273.

^๔John P. Robinson, Jerold G. Rusk and Kendra B. Head (eds), Measures of Political Attitudes อ้างใน เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว, ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับกระบวนการสังคมประจักษ์ทางการเมือง ของประชาชนในท้องถิ่นบางชั้น เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร, หน้า ๓๓๒.

๕. คำถามที่ใช้วัดความรู้ทางการเมืองนั้นได้สร้างขึ้นเอง โดยพิจารณาพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก และระดับความยากง่าย^๑ ที่เหมาะสมกับประชากร

๖. คำถามที่ใช้วัดการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดัดแปลงจากแบบสอบถามของ เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว^๒ และ เสรี วงษ์มณฑา^๓

๗. คำถามที่ใช้วัดความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง ดัดแปลงจากแบบสอบถามของ เสรี วงษ์มณฑา^๔

ความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของ เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปสอบถาม เป็นการทดสอบก่อนใช้จริง (Pretest) จาก นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ - ๔ ของคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน ๒๐ ตัวอย่าง แล้วนำไปทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกและระดับความยากง่ายของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นความรู้ทางการเมือง และตรวจสอบดูข้อบกพร่องของคำถามอื่น ๆ จากนั้นได้แก้ไขข้อบกพร่องพร้อมทั้งปรับปรุงถ้อยคำเสียใหม่ แล้วจึงนำไปใช้สอบ

^๑สุภาพ วาดเขียน, "การวัดและประเมินผลการศึกษา" (คำบรรยายตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗)。

^๒เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว, "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับ...", หน้า ๓๓๐ - ๓๓๑.

^๓Seri Wongmonta, "Psychological and Sociological Factors, Need for Orientation, and Political Communication Behavior among Thai University Students : A Case Study of Use and Gratification," pp. 218-223.

^๔Ibid.

ถามจริง และได้ทำการหาค่า Internal Consistency เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability)^๑

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนในการวัดตัวแปรต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นแบบ Likert Scale^๒ คือ แบ่งการให้คะแนนออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการสื่อสารด้านการเมือง ตัวแปรเกี่ยวกับสังคมประกิตทางการเมือง (ยกเว้นเรื่องความรู้ทางการเมือง) แล้วรวมคะแนนคำถามของแต่ละเรื่อง จากนั้น จัดแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๓ กลุ่ม ตามระดับของคะแนน คือ กลุ่มที่ได้คะแนนในระดับสูง ระดับกลาง และ ระดับต่ำ

ตัวอย่างการให้คะแนนพฤติกรรมการสื่อสารและพฤติกรรมการสื่อสารด้านการเมือง

คำถาม ข้อ ๓๑๕. ท่านอ่านข่าวต่อไปนี้ในหนังสือพิมพ์บ่อยเพียงไร

๓๑๕.๑ ข่าวเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชาชน

คำตอบ

คะแนน

ไปอ่านเลย

๑

นาน ๆ อ่านครั้ง

๒

อ่านไม่บ่อยนัก

๓

อ่านสัปดาห์ละ ๓ - ๔ ครั้ง

๔

อ่านทุกวัน

๕

^๑ดูรายละเอียดภาคผนวก ค.

^๒Karl F. Schuessler, Social Research Methods (Institute of Public Administrative, T.V. Bangkok, Thailand, 1964), p.52.

ตัวอย่างการให้คะแนนการมีทัศนคติทางการเมือง

ในส่วนนี้จะแบ่งเป็นคำถามที่เป็นทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย คือ ข้อ

๔๐๑.๓, ๔๐๑.๕ และ ๔๐๑.๘ ให้คะแนนดังนี้

คำถาม ข้อ ๔๐๑.๕ ไม่ว่าความคิดทางการเมืองหรือความเชื่อของแต่ละบุคคลจะเป็นอย่างไร เขาก็ควรจะมีโอกาสที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นออกมา

<u>คำตอบ</u>	คะแนน
ไม่เห็นด้วยเลย	๑
ไม่ค่อยเห็นด้วย	๒
ไม่แน่ใจ	๓
เห็นด้วย	๔
เห็นด้วยอย่างมาก	๕

ส่วนคำถามที่เป็นทัศนคติทางการเมืองแบบเผด็จการคือ ข้อ ๔๐๑.๑, ๔๐๑.๒, ๔๐๑.๔ ๔๐๑.๖ ถึง ๔๐๑.๘ นั้น จะให้คะแนนในทางตรงกันข้าม คือ

คำถาม ข้อ ๔๐๑.๑ การใช้มาตรการลงโทษนสพ.บางประการนั้น มิได้หมายความว่า นสพ.ขาดเสรีภาพแต่อย่างใด

<u>คำตอบ</u>	คะแนน
ไม่เห็นด้วยเลย	๕
ไม่ค่อยเห็นด้วย	๔
ไม่แน่ใจ	๓
เห็นด้วย	๒
เห็นด้วยอย่างมาก	๑

ตัวอย่างการให้คะแนนความสนใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

คำถาม ข้อ ๔๐๒.๑ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ถ้าไม่มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ไม่มีการหาเสียง ท่านจะติดตามข่าวคราวทางการเมืองบ้างหรือไม่

<u>คำตอบ</u>	คะแนน
--------------	-------

ไม่เคยติดตามเลย	๑
-----------------	---

ไม่ค่อยติดตามนัก	๒
------------------	---

ติดตามบ้างไม่ติดตามบ้าง	๓
-------------------------	---

ติดตามเกือบตลอดเวลา	๔
---------------------	---

ติดตามตลอดเวลา	๕
----------------	---

ตัวอย่างการให้คะแนนความรู้สึกดีใจจากการเมือง

คำถามในส่วนนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ

คำถามในทางบวก คือ มีความรู้สึกแยกตัวเองออกจากการเมือง ได้แก่ข้อ ๔๐๕.๔

๔๐๕.๕ และ ๔๐๕.๖ ให้คะแนนดังนี้

คำถาม ข้อ ๔๐๕.๔ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ไม่มีทางใดเลยที่ประชาชนอย่างเราจะเข้าไป
มีบทบาททางการเมืองหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารประเทศของ
รัฐบาลได้

<u>คำตอบ</u>	คะแนน
--------------	-------

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕
-------------------	---

เห็นด้วย	๔
----------	---

ไม่แน่ใจ	๓
----------	---

ไม่ค่อยเห็นด้วยนัก	๒
--------------------	---

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑
----------------------	---

ส่วนคำถามข้อ ๔๐๕.๑ และ ๔๐๕.๓ เป็นคำถามในทางลบ คือไม่มีความรู้สึก

แยกตัวเองออกจากการเมือง จะให้คะแนนในทางตรงข้ามคือ

<u>คำตอบ</u>	คะแนน
--------------	-------

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑
-------------------	---

เห็นด้วย	๒
----------	---

ไม่แน่ใจ	๓
----------	---

ไม่ค่อยเห็นด้วยนัก	๔
--------------------	---

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕
----------------------	---

ตัวอย่างการให้คะแนนความรู้ทางการเมือง

สำหรับการวัดความรู้ทางการเมือง ใช้วิธีให้คะแนน ๑ คะแนน เฉพาะผู้ที่กรอกแบบสอบถามตอบได้ถูก ที่ตอบไม่ถูกให้ ๐ คะแนน แล้วรวมคะแนนเข้าด้วยกัน ซึ่งแต่ละคำถามจะมีระดับคะแนนตั้งแต่ ๐ - ๕ เมื่อรวมคะแนนของทุกคำถามเข้าด้วยกันแล้ว จะจัดแยกกลุ่มเป็น ๓ ระดับ คือ ผู้มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ

คำถาม ข้อ ๔๐๓.๓ ลักษณะแห่งความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยทางการเมืองของประชาชน แสดงออกโดย

	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	ได้คะแนน
ปฏิกริยาโต้ตอบ			✓	๐
การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง	✓			๑
การเสียภาษี		✓		๑
การเป็นทหาร		✓		๑
การสังกัดพรรคการเมือง	✓			๐

ตัวอย่างการให้คะแนนแนวโน้มของลักษณะครอบครัว

คำถาม ข้อ ๒๐๓. เด็ก ๆ ไม่ควรโต้แย้งผู้ใหญ่ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า

คำตอบ

คะแนน

ไม่เคย

๑

นาน ๆ ครั้ง

๒

บางครั้งบางครั้ง

๓

บ่อย ๆ

๔

การวิเคราะห์ข้อมูล^๑

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ประมวลผลข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑. การใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) โดยระบุค่าของข้อมูลเป็นร้อยละ (Percentage)

๒. การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product-Moment Correlation Coefficients เพื่อดูลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวที่ได้นำมาศึกษา

๓. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อใช้อธิบายสรุปค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวกับตัวแปรตาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ดูภาคผนวก ข. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล